

Утворення ґрунту, обробка та ущільнення, переробка відходів, поглинання вуглецю, кругообіг поживних речовин, запилення та охорона навколишнього середовища – все це можливо, що позитивно впливає на навколишнє середовище. Вибираючи органічні товари в магазинах, споживачі отримують продукти, які не завдають шкоди навколишньому середовищу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Буряк А.А. Державна підтримка розвитку АПК для забезпечення екологічної безпеки й подолання екозагроз: світовий досвід та реалії України. *Агросвіт*. 2023. № 18. С. 96–105. <http://doi.org/10.32702/2306-6792.2023.18.96>.
2. Органічне сільське господарство. URL: https://agro.24tv.ua/organichne-silske-gospodarstvo-ekologichni-perevagi-novini-ukrayini_n1594114.
3. Levchenko I.V. World market of organic products: Well-known trademarks and brands. *Actual Issues of Modern Science. European Scientific e-Journal*. 2023. – № 25. С. 72–81. DOI: <http://doi.org/10.47451/man2023-06-01> .

КЛЮЧОВІ НАПРЯМКИ СПІЛЬНОЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПОЛІТИКИ ДЛЯ ЕКОЛОГІЧНО-БЕЗПЕЧНОГО СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Григоренко В.В., здобувач вищої освіти факультету менеджменту

Павлюк С.І., к.е.н., доцент

Миколаївський національний аграрний університет

Екологічно-безпечне виробництво сільськогосподарських культур є важливою ланкою майбутнього розвитку агробізнесу в країні, сутність якого полягає в мінімізації внесення синтетичних мінеральних добрив та пестицидів в ґрунт, застосуванні екологічно обґрунтованих заходів та систем механічного обробітку ґрунту, використанні природної енергії та води та ін. Тобто, це такий вид виробництва, кінцевою метою якого є, зокрема: збереження здоров'я людей,

«ІННОВАЦІЙНА МОДЕРНІЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ»: матеріали VIII Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського, 27-28 листопада 2023 року

виготовлення безпечної та якісної продукції, зменшення забруднення ґрунту та навколишнього середовища в цілому.

Нині, екологічна безпека є одним з ключових завдань, квінтесенцією сучасної теорії сталого розвитку, яка здобула глобальне визнання. Особливої уваги розробленню та реалізації заходів з досягнення екологічної безпеки приділяється в країнах Європейського Союзу, наприклад, в них застосовується близько 150 видів екологічних податків [1].

З моменту створення Спільної сільськогосподарської політики Європейського Союзу (Common agricultural policy, CAP) остання мала чимало змін: забезпечення громадян доступним продовольством та справедливими стандартами життя для фермерів; підтримки виробників, особливо тих, що забезпечували екологічно-сприятливе виробництво; соціо-економічний та культурний розвиток сільських територій, стале виробництво та ін. [2].

На сьогодні, такі зміни стосуються зниження інституційних цін та здійснення компенсаційних виплат. Відповідно з метою покращення інтеграції екологічних цілей в організації спільного ринку, нова реформа дозволяє державам-членам Європейського Союзу зробити виплати прямої допомоги залежними від дотримання екологічних положень, зокрема [3]:

- підвищення ефективності сільського господарства та лісової галузі шляхом просування якісної сільськогосподарської продукції. Реформа передбачає заходи щодо стимулювання діяльності молодих фермерів та створення умов для дострокового виходу на пенсію;

- підвищення конкурентоспроможності сільських територій з метою покращення якості життя сільських громад та створення нових джерел доходу для фермерів та їхніх сімей;

- збереження навколишнього середовища та європейської сільської спадщини за допомогою агроекологічних заходів, таких як органічне землеробство. Щоб сприяти подальшому впровадженню екологічно-безпечного виробництва, традиційні компенсаційні виплати на підтримку сільського

господарства в менш сприятливих для виробництва районах будуть поширені на території, де останнє обмежене існуванням певних екологічних обмежень.

Сьогодні фермери Європейського Союзу отримують «зелені прямі» виплати за виконання трьох практик: диверсифікація культур, утримання постійних пасовищ та виділення землі під екологічні зони. У новій редакції Спільної сільськогосподарської політики зміни будуть стосуватися наступного:

- дієві сільськогосподарські та екологічні умови (Good agricultural and environmental conditions, GAEC) щодо захисту та якості ґрунту: сівозміна буде обов'язковою на всіх фермах площею не менше 10 га. Диверсифікація сільськогосподарських культур (поточний обов'язок) буде дозволена лише тоді, коли така практика сприяє збереженню потенціалу ґрунту. Існують винятки для ферм з великою кількістю пасовищ, а органічні ферми вважаються такими, що виконують зобов'язання;

- дієві сільськогосподарські та екологічні умови (Good agricultural and environmental conditions, GAEC) щодо біорізноманіття та ландшафту: 4% землі буде відведено під непродуктивні елементи та території, включаючи землю під паром, на всіх фермах площею щонайменше 10 гектарів. Це більше, ніж за нинішньої системи «озеленення». Обов'язковий мінімум для таких непродуктивних елементів становитиме 3%, а якщо фермери «доповнюють» дану складову, то обов'язків мінімум складе 7% завдяки використанню додаткових екологічних схем, або якщо фермери відводять значну додаткову землю під проміжні культури або культури, що фіксують азот (в кожному випадку культивується без засобів захисту рослин) [4].

Крім того, 25% прямих виплат буде виділено на впровадження нових екологічних схем, що забезпечить дієве стимулювання використання екологічно обґрунтованих заходів сільського господарства (у тому числі органічне землеробство, агроекологічні практики, точне землеробство, агролісівництво або вуглецеве землеробство, а також покращення умов для вирощування тварин). Такі екологічні схеми будуть обов'язковими для включення країн-членів ЄС у

плани розвитку, але добровільними для фермерів.

Тож нова Спільна сільськогосподарська політика, яка розпочнеться у 2023 році, має на меті запровадження низки реформ у її ключових сферах. У свою чергу запропоновані реформи мають на меті забезпечити справедливе, стійке та конкурентоспроможне сільське та лісове господарство в Європейському Союзі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кравців В.С., Жук П.В., Стадницький Ю.І. Екологічна безпека в європейських країнах: методи економічного регулювання й досвід для України: наукова доповідь. ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долишнього НАН України». Львів, 2020. 97 с. URL: <https://ird.gov.ua/irdp/p20200038.pdf>.

2. Павлюк С.І. Світова практика державного регулювання розвитку сільських територій. *Вісник аграрної науки Причорномор'я*. 2015. Вип. 4. 77–86. URL: <https://visnyk.mnau.edu.ua/statti/2015/n87v4r2015pavliuk.pdf>.

3. Офіційний сайт Європейського Союзу. Reform of the common agricultural policy (CAP). URL: <https://eur-lex.europa.eu/EN/legal-content/summary/reform-of-the-common-agricultural-policy-cap.html>.

4. Офіційний сайт Європейського Союзу. Key reforms in the new CAP. URL: https://agriculture.ec.europa.eu/common-agricultural-policy/cap-overview/cap-2023-27/key-reforms-new-cap_en.

АСПЕКТИ ЕКОЛОГІЧНИХ РЕФОРМ УКРАЇНИ

Плева Н.Д., здобувач вищої освіти

Науковий керівник: Панова Н.В., викладач психології та загальноосвітніх наук

Полтавський фаховий коледж

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Наразі Україна відповідно є однією з найбільш забруднених країн Європи, що негативно впливає на здоров'я населення, економіку та безпеку. Наприклад за даними Всесвітнього банку, екологічні проблеми коштують Україні 6% ВВП

«ІННОВАЦІЙНА МОДЕРНІЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ»: матеріали VIII Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського, 27-28 листопада 2023 року